

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De Votis Religiosis. In die professione. Holocausta tua in conspecto meo
semper. Professus idem ac profitens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

DE VOTIS RELIGIOSIS.

IN DIE PROFESSIONIS EDENDÆ
VEL QUO PRIMUM VOTA RELI-
GIOSA NUNCUPANTUR.

Holocausta tua in conspectu meo sunt semper. Ps. 49.

VERITAS PRACTICA.

Professus idem ac profitens.

SENSUS EST. Quod sicut profitens dum professionē edit, aut dum prima vota nuncupat, debet in eo esse animo ut quocumque vivat loco & tempore, velit vivere conformiter perfectioni status quem amplectitur: ita & semper perseveret in eo ipso animo & eadem voluntate, nec minus aliquando se obligatum sentiat post multos professionis annos, ac dum actu profitetur: sicut revera non minus est obligatus coram Deo, qui propterea profitenti & votenti dicit: *Holocausta tua in conspectu meo sunt semper.* Id est, te tuaque opera omnia semper aspicio sicut dum actu te in holocaustum offerebas, unus & idem perinde mihi es, professus ac profitens; sicque te ipsum de futuro à te ipso de presenti, planè indivisum volo, & tibi profusus idem persuasum.

RATIO patitur à ratione holocausti quod totum est Dei. & quod offerri Deo debet in professione seu prima votorum nuncupatione, ut sit religiosa & legitima sui oblatio.

Sed nisi profusus idem esset ac profitens, quo sensu dictum est, non esset oblatum holocaustum, vel ipsum esse ablatum.

Ergo id ita fieri debet modo & deinceps, ut sit profusus idem ac profitens.

I. PUNCTUM.

QUÆCUMQUE modò sūt in universarum natura: quæcumq; olim extiterunt, & quæ aliquando futura sunt, ita sunt in conspectu Dei omnia, ut nihil illi proliis sit præteritū aut futurum, sed cuncta meæ præsentia, cuncta subiecta ejus oculis, cuncta denique sive universim, sive singulatim in ejus mente, sicut in ejus nutu posita. *Non est,*

Hebr. 4.

inquit Apostolus, *ulla creatura invisibilis in conspectu ejus: omnia autem nuda & aperta sunt in oculo ejus.* Dicuntur tamen aliqua singulari quodā modo esse in conspectu ejus vel ab illo respici, quod illa potissimum cara ducat & nobis singulariter commendata velit: sic passim in Scripturis: *Oculi ejus in pauperem respiciunt. HVMILITAS respicit in celo & in terra: OCULI mei erunt aperti & aures mea erecta ad orationem ejus qui in loco isto oraveris.* Id est, certis signis & effectis indicabo me præsentem illi loco vel personis, vel negotiis de quibus ibi est sermo, ut sic etiam discant homines, illud ipsum non parvi facere quod audiunt à Deo magni fieri.

Cum itaq; Deus vellet holocausta quæ à populo suo sibi quondam offerebantur, ritè & sanctè offerri, *Holocausta, inquit, tua, in conspectu meo sunt semper.* Hoc est sacrificium quod præ ceteris specto, & quod spectari volo ut integrè & sincerè fiat: Nam ego Dominus diligens judicium, & odio habens rapinam in holocausto. Ac cum præterea tale esset sacrificium ut de hostia immolata nihil profusus reservaretur sicut in aliis sacrificiis, sed tota incenderetur in honorem Dei, periculum erat ne Sacerdotes aut alij offerentes sacrificium, sibi aliquid retinerent, nec planè totum daretur Deo, quod ut sacrilegum & valde odiosum dicebatur Deus deestari, ut ipsi homines ab hac impietate detererentur.

Et verò sicut in illis holocaustis mosaicis & eruentis, Deus christianas & spirituales hostias potissimum intuebatur, ita quando dicebat se in conspectu habere semper holocausta, non tam de illis veteribus quam de novis, non tam de carnalibus quam de spiritualibus, intelligendus est, ipso teste Psalmista Regio qui sic aperte Deos *Holocaustis, inquit, non deleat æteris: sacrificium Deo Spiritus contribulatus.* Et rursum: *Sacrificiū oblationis non nisi, aures autem perfecisti mihi: holocaustum pro peccato non postulasti, tunc dicitur: ecce unio. In capite libri scriptū est de me ut facerem voluntatem.*

Ps. 65.

Voluntatem tuam, Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei. Quasi diceret, hoc est maxime holocaustum quod tibi placet, ut tui toti simus, & tuae voluntatis obsequio mancipati. Quod & alibi clarius: *Introibo in domum tuam in holocaustis, reddam tibi vota mea, quae distinxerunt labia mea;* Id est, haec sunt videlicet holocausta quae tu praecipue respicis, ut tibi vota mea distincte & attentè faciam, & prout illa feci, reddam: prout animo me affectum sensidum illa facerem, sic bene semper affectus permaneam, & tam constans in omnibus meis promissis ac votis exolvendis persistam, quam libens & voluntarius illa professus sum.

Hoc est quod paucis istis verbis, *Professus idem ac proficiens*, proponit veritas modò expendenda. Unus & idem is qui hodie professionem facit, permaneat affectu & effectu in totos consequentes annos, qualis modò est affectus dum proficitur. Sic proficendo sit affectus sicut debet perfecte vivere, toto quod superest vivendi tempore: sicque perfecte semper vivat, sicut affectus erat proficendo.

Ratio est evidens siue ex dictis, siue ex ipsa rei perspicuitate, quia professio seu votorum nuncupatio ut sit legitima, debet esse holocaustum: nec aliam affert rationem sanctus Thomas cur Religiosi vel religiosus status appellentur hoc nomine, vel cur hic status sit perfectionis status, quam quia religiosi se totaliter mancipant divino servitio quasi holocaustum Deo offerentes, quod est maxime proprium virtutis Religionis, *Vnde antonomastice nomen hoc illi datum est statui, in quo sic homo se Deo totum immolat.* Et affert in confirmationem, haec sancti Gregorij verba: *Sunt quidam qui nihil sibi metipsis reservant, sed sensum, linguam, vitam, atque substantiam quam perceperunt, omnipotenti Deo immolant.* Unde & sanctus Thomas concludit statum esse perfectioris, *Quia, inquit, in hoc hominis perfectione consistit, ut totaliter Deo inhaereat.*

At vero quod hic potissimum agitur de holocausto & de professionis similitudine cum hoc genere sacrificij, ut plene intelligas, ad eundem ipse est sanctus Gregorius, ubi supra citatur, qui rem fusè prosequitur: *Sciendum verò est, inquit, quia hoc inter sacrificium atque holocaustum distat quod omne holocaustum sacrificium est, sed non omne sacrificium, holocaustum, In sacrificio etenim pars pecudis, in holocausto verò totum pecus offerri consueverat. Vnde & holocaustum latina lingua totum incensum dicitur. Pensemus ergo*

quid est sacrificium, quid holocaustum. Cum enim quis suum aliquid Deo vorvet, & aliquid non vorvet, sacrificium est; cum verò omne quod habet, omne quod vivit, omne quod sapit, omnipotenti Deo vorverit, holocaustum est. Nam sunt quidam qui adhuc mente in hoc mundo retinentur, & tamen ex possessis rebus subsidia egentibus ministrant, oppressos defendere festinant: isti in bonis quae faciunt, sacrificium offerunt, quia & aliquid de actione sua Deo immolant, & aliquid sibi metipsis reservant. Et sunt quidam qui nihil sibi metipsis reservant, sed sensum, linguam, vitam atque substantiam quam perceperunt, omnipotenti Domino immolant. Quid isti nisi holocaustum offerunt, imò magis holocaustum sunt?

Quid clarius dici poterat, quid expressius? Poteritne aliquid dubij superesse, aut si nihil proficenti restat dubij, quantum ad rei intelligentiam, poteritne restare aliquid, quantum ad eius voluntatem, ut se totum non imolet, nec sit verum holocaustum?

II. PUNCTUM.

SED nisi professus idem esset ac proficiens, quo sensu dictum est, non esset tale holocaustum, vel non tale permaneret: non esset totum oblatum, vel quod oblatum esset, esset sublatum.

Hic est enim duplex sensus quo dictum est, professus idem sit ac proficiens: primo quidem ut proficiens dum professionem facit probe intelligat & plene velit se obligare ad acquirendam sui status perfectionem, sicut expressè sanctus ait Bernardus: *Cum vorvemus, promittimus operam dare, ut perfectione vitae attingere possimus à quo conatu qui recedit, voti transgressor reputandus est.*

Deinde verò, ut, postquam proficulus est & quamdiu professus vivit, memor suae professionis sic perfectioni vacet, sic perfecte vivat, sicut promissit & statuit proficendo. *Qui velle capistis ab anno priore, inquit Apostolus, nunc verò & facto perficite: ut quemadmodum promptus est animus voluntatis, ita sit & perficiendi, ex eo quod habetis.*

Quae duo nisi adint, suo fideliter modo & tempore, non erit professus idem ac proficiens, nec holocaustum erit, aut non permanebit. Non erit certè holocaustum nisi proficiens se totum imolet; ac se non totum immolabit, nisi se in totam vitam, in totas actiones, in tota verba, & uno verbo in totum quidquid est, se perfectioni velit dedere & consecrare. In hoc nempe est ratio holocausti, nihil ut velit reservare, in praeparatione, ut vocant, animi. Unde sunt illa egregia sancti Bernardi jam supra memorata.

Hhh 2

48

22. q. 186, a. 1.

Hom. 20. in Exeg. chielens.

2. Cor. 8.

In illud
Eccanos
reliquimus
omnia.

Age ergo qui relinquere universa disponis, te quoque inter relinquenda numerare memetotimo vero maxime & principaliter abnega te ipsum, si desideras sequi eum qui exinanivit propter te, semetipsum.

Quod si quidem profitendo se totum immolat, totum se volendo impendere in quidquid perfectum est, ipso autem deinceps tempore quo venit ad rem, quo perfectio requiritur in orando, in conversando, in officio persolvendo, in omnibus denique religiose peragendis, non nisi negligenter & perfunctorie peragantur; tunc holocaustum aufertur; de toto demitur aliquid, & tantum demitur, quantum de illa perfectione tollitur quam requirebat actio ut religiose fieret. Sic enim holocaustum intelligitur sese ad omnem vitam extendere, ut pars qualibet vitæ sit holocaustum. Quod præclare sanctus Gregorius in eo pergens loco ubi supra relatus est: *Israheliticus*, inquit, *populus primum sacrificium in Aegypto obtulit, secundum vero, id est holocaustum, in eremo. Qui itaque habet adhuc mentem in jaculo sed boni jam aliquid operatur, Deo sacrificium obtulit in Aegypto; qui vero præsens jaculum derelicta, & agit bene quæ valet, quasi jam Aegypto derelicta, sacrificium præbet in eremo, quia repulso strepitu desideriorum carnalium in mentis sua quiete atque solitudine, Deo immolat quidquid operatur. Unde & sic concluditur: *Magnus est holocaustum sacrificio, quia mors qua huius mundi delectatione non premitur, totum in omnipotentis Dei sacrificio incenditur quod habetur.**

Rom. 12.

Hom. ult.
in Ezech.

Quod & alibi repetit, explicans illud Apostoli, *Exhibeatis corpora vestra, hostiam viventem, sanctam, Deo placentem: HOSTIA* quippe occiditur ut offeratur, sed *hostia vivens est corpus Domini applicitum: quod & hostia dicitur & vivens, quia vivit in virtutibus, & est à vitio occisum: hostia videlicet quia jam huic mundo est à pravis actibus mortuum: vivens vero quia cuncta quæ prævalet bona operatur. Verum à contrario, hæc omnia sancti Patris dicta revolvamus, si Religiosus non immolat quidquid operatur, si non totum incendit quod habet, si non totus vivit in virtutibus, si non cuncta quæ prævalet bona bene operatur, Nonne is tam verè non erit holocaustum, quam verè tale esse dicebatur, se se totum immolando ad omne opus perfectè peragendum.*

PROFESSVS igitur idem ac proficiens: Qualis est proficiens, talis sit professus: & qualis debet esse professus, talis sit proficiens. Hoc intendat, hoc cogitet, hoc proponat, hoc statuatur, & hoc intelligat idem esse profiteri seu professio-nem religiosam facere, quod esse diceretur, Hæreticum profiteri religionem catholicam, nempe ut is sic abjureret hæresim, nihil ut deinceps erroneum aut alienum à fide vellet; ita planè Religiosus nihil sæculare, nihil sensuale, nihil mundanum, quod totum profitendo sic immolat ut immolatio per totam continuetur vitam, & per singulas vitæ partes, quarum si vel una desit non immolata, tum simul desit immolatio per holocaustum facta, quia quod immolatur per holocaustum, aut totum immoletur, totum incendatur necesse est, aut non sit holocaustum, sed rapina, sed sacrilegium, sed incitium divini odij, *Omne*, inquit Deus, *quod Domino consecratur, sive homo fuerit, sive animal, sive ager, non vendetur, nec redimi poterit. Quidquid semel fuerit consecratum, sanctum sanctorum erit Dominus.* Id est, maxime & inviolabiliter consecratum: *Et omni consecratio qua offertur ab homine, non redimetur, sed moris moriatur.* At quæ te quomodo Deus volebat hominem sibi consecratum mori nisi morte illa qua nobis morimur ut vivamus Deo? Sic mortua & sacrificata dicitur à Jephthe Patre filia, non morte quam vocant violenta, sed civili, sed religiosa separatè vivendo à communi hominum catu & victu, cum alioquin dubitetur an licuisset Patri filiam immolare nec tam verè dixisset de suo voto sic eruentè adimplendo, quam verè dixit: *Aperui os meum ad Dominum, & aliud facere non potero.*

Levit. 27.

Iud. 11.

Vide ib.

Estium.

2.2

4.6

Hoc est videlicet quod proficiens debet profiteri, & ad singulas vitæ actiones revocare, aperit os suum Domino quando proficitur se religiose velle vivere, & aliud vivendo non potest facere, quia non debet aliud professus facere quam quod proficiens statuit.

Anathema dictum est Jericho & cunctæ quæ ibi esset supellectili, quod miser Achan infrin-gens miserè perit. *Amorosa estose uxoris Loth, dicebat Dominus, quasi diceret, ne quidem oculi eojaciaciendi sunt in mundana quæ deservuntur, ne oculum concupiscentia, ne concupiscentiam culpa, & ne culpam poenasequatur, sicut illa raulier perit, Quia retrospexit, inquit sanctus Ambrosius. Et statua salis facta est, ait Divus Au-*

gu-

gusticus, ut admonendo homines ne retrospiciant, & se à spe divina promissionu avertant, tanquam condiciat cor eorum ne sint fatui.

Velle ne aliquid reservare pecuniæ? Putare ne votum paupertatis ritè factum nisi pecuniam omnem ejurares? At verò sunt *Loculi non modò pœcunia*, inquit sanctus Bernardus, sed *propria voluntatis*. Consecranda, consecranda est illa voluntas integra, nihil ut ex illa magis super sit quam ex pecunia. Sic verè sacrificium fiet, sic verè holocaustum, & holocaustum perpetuum, quale est illud Christi Domini qui cum semel tantum se obtulerit, sic tamen perseverat illa oblatio, ut non quotidie tantum renovetur, sed quoties in die sacrosanctum Missæ sacrificium celebratur.

O dignitatem religiôsæ professionis quæ pro-

fitentem Christo reddit similem, si sui similis proficens sic esse velit ut sit idem semper professus ac proficens! Ô motivuum ita inchoandi nobilissimum, Ô vinculum ita perseverandi strictissimum! Sic incipimus hodie sicut volumus aliquando mori: ut sic aliquando moriamur sicut incipimus hodie. *Hodie Dominus Deus tuus præcepit tibi ut facias mandata hæc atq; judicia. Et custodias & impleas ex toto corde tuo, & ex tota anima tua. Dominum elegisti hodie, ut sis tibi Deus & ambules in viâ ejus, & obedias ejus imperio. Et Dominus elegit te hodie, ut sis ei populus peculiaris sicut locutus est tibi. Nonne id ita vis? Nonne id ita semper velle cum gratia profiteris?*

Vide in 2. parte, Fetiâ, Hebdom. 3. in Quadragesima.

DE VOTO PAUPERTATIS.

Elegi te in caminopauPERTATIS. II. 48.

VERITAS PRACTICA.

Quò quis pauperior, eò ditior.

RATIO EST, Quia quò quis abundat pluribus & melioribus divitiis, ille est ditior.

Sed quò quis est pauperior, pluribus abundat divitiis & melioribus.

Argo est ditior, ac proinde ne quid extra puritatem voti paupertatis quæras, quòd in ipsa paupertate melius reperies, si parè votum serves.

I. PUNCTUM.

CUM ex D. Thoma, tria Religiosorum vota tribus opponantur concupiscentiis, illud commodi consequitur Religiosus, ut per illa vota sanctè observata, brevi faciliq; compendio ad perfectionem caritatis perveniat: sed illud semper restat incommodi, ut nisi diligenter advertat & caveat, concupiscentia nunquam ex toto extincta reviviscat interdum, & quæ sua sunt eò quæret avidius quò est repræsentata strictius. Sic videmus in multis & plangimus, amore bonorum temporalium, paupertatem religiosam valde labefactatam; sic amore voluptatum, castitatem non parum læsam; sic deniq; amore vanitatis & gloriæ, neglectam obedientiã.

Quamobrem ut his efficacius occurratur malis, ac puritati votorum consulatur, sic formantur

hæ considerationes & veritates de tribus votis, ut ostendatur ex perfecta votorum observatione tantum abesse, ut quid boni vel utilis, vel delectabilis vel honesti depereat, quàm potius eò magis crescat quò vota melius observabuntur. Quod ut primò in paupertate pateat, sic habet veritas modò expendenda? Quò quis pauperior, eò ditior.

Nempe ille est eò ditior quò pluribus abundat & melioribus divitiis, sicut ille est doctior qui meliori est instructus disciplina; ille est sanior & pulchrior qui plures & nobiliores corporis partes saniores & pulchriores habet: ille est sanctior qui veræ sanctitatis intensiores habitus possidet & frequentiores actus edit. Quid clarius? Sed quid rarius? *Salvum me fac Domine, quoniam defecit Sanctus, quoniam diminuta sunt veritates à filiis hominum.*

II. PUNCTUM.

SED quò quis est pauperior, eò abundat pluribus & melioribus divitiis.

Primò quidem non est dubium quin divitiæ spirituales & ecclestes sint meliores quàm terrenæ, sive earum dignitatè spectes sive utilitatem & necessitatem. Nam si de sola sapientia Sapiens verè dixit, *Divitiarum nihil esse duxi in comparatione illius*: quid de illis gratiarum thesauris quos secum advexit Christus & nobis largè communicat? Audi S. Petrum: *qui vocavit nos propria*

Hhh 3

Pf. II.

Sap. 7.

2. Pet. I.

glo-

In illud
Ecce nos
ratiq.

2. 2. q. 86.
A. 6. & 7.